

Recenzja pracy doktorskiej,
dorobku artystycznego i osiągnięć dydaktycznych
Pani mgr Agaty Wiktorii Gorządek,
opracowana w związku z postępowaniem
Państwowej Wyższej Szkoły Filmowej, Telewizyjnej
i Teatralnej im. Leona Schillera w Łodzi
o nadanie stopnia doktora w dziedzinie sztuk filmowych.

Pani Agata Gorządek urodziła się 20 lutego 1982 w Warszawie.

W latach 1997–2003 była uczennicą Państwowego Liceum Sztuk Plastycznych w Warszawie.

Maturę uzyskała w roku 2003.

W latach 2003–2005 studiowała w Europejskiej Akademii Fotografii.

W latach 2005–2011 studiowała w Państwowej Wyższej Szkole Filmowej, Telewizyjnej i Teatralnej w Łodzi, kierunek animacja.

Pracę dyplomową obroniła w roku 2011.

W roku 2013 rozpoczęła studia doktoranckie (studia III stopnia) w Państwowej Wyższej Szkole Filmowej, Telewizyjnej i Teatralnej w Łodzi.

FILMOGRAFIA:

„Zapomniana książka”, 2021, film zrealizowany w ramach studiów doktoranckich
scenariusz, reżyseria, opracowanie plastyczne

„Nurek”, 2011, film dyplomowy
scenariusz, reżyseria, opracowanie plastyczne, animacja.

Nagrody:

Nagroda dla najlepszej animacji – Festiwal Łodzią po Wiśle 2012.

Prezentacje festiwalowe:

2012: OFAFA – Kraków

Anecy Film Festival – Francja

Krakowski Festiwal Filmowy – Kraków

Ottawa International Animation Festival – Ottawa

KROK – Rosja

Festiwal Filmu i Sztuki Dwa Brzegi – Kazimierz Dolny

„Reszta świata”, 2008, film studencki

reżyseria, scenariusz, animacja, opracowanie plastyczne, udźwiękowanie

Film został wydany w antologii „Naiwni Czarodzieje”, PWSFTviT 2010

Nagrody:

OFAFA 2008 – Kraków – Grand Prix dla etudy studenckiej

TINDIRINDIS 2009 – Wilno – wyróżnienie

Projekcje festiwalowe:

2009: Zlinsky Pes – Zlin – Czechy

Festiwal Łodzią po Wiśle – Warszawa

ReAnimacja – Łódź

Festiwal Kina Amatorskiego i Niezależnego KAN – Wrocław

Festiwal Debiutów Filmowych „Młodzi i Film” – Koszalin

Festiwal Filmu i Sztuki Dwa Brzegi – Kazimierz Dolny

Open St. Petersburg Student Film Festival Beginning – Sankt Petersburg

Animatka (panorama) – Lublana

Fest Anča – Žilina

„Epizod”, 2007, film studencki

reżyseria, scenariusz, animacja, opracowanie plastyczne

Film został wydany w antologii „Akcja Animacja – filmy najnowsze”, PWA 2009 oraz w antologii „Animacja 25”, PWSFTviT 2014

Nagrody:

Festiwal ReAnimacja 2008 – Łódź – Wyróżnienie Stowarzyszenia Filmowców Polskich

Festiwal Łodzią po Wiśle 2008 – Warszawa – IV nagroda

Festiwal Debiutów Filmowych „Młodzi i Film” 2008 – Koszalin – nagroda dziennikarzy

Projekcje festiwalowe:

2007: OFAFA – Kraków

2008: Polish Film Presentation – Berlin – Niemcy

Festival of Animated Film – Stuttgart – Niemcy

Festiwal Opolskie Lamy – Opole

Polish Institute – Film Presentation – Düsseldorf – Niemcy

BIMINI Animation Film Festival – Ryga – Lotwa – Batumi – Gruzja

Krakowski Festiwal Filmowy – Prezentacja – Kraków

OFF Jak Gorąco – Łódź

Festiwal ANIMATOR – Poznań

Festiwal Era Nowe Horyzonty – Wrocław

İnskie Lato Filmowe – İnsko

Begining Student Film Festival – St. Petersburg – Rosja

DOK Leipzig International Festival for Documentary and Animation Film – International Panorama – Niemcy

„Deszcz” (animacja rysunkowa), 2006

reżyseria, scenariusz, animacja, opracowanie plastyczne

Produkcja PWSFTviT

UDZIAŁ W REALIZACJI FILMÓW W FUNKCJI II REŻYSERA.

2015: Rodzina Treflików, serial animowany, sezon I (reż. Marek Skrobecki). także scenograf; wykonanie scenografii i storyboardów

2013: The Tower (reż. Mats Grorud), także development

2012: Przemiana – trailer (reż. Marek Skrobecki), także scenografia, projekty lalek, storyboard, drugi reżyser

2011: Spirits of the Piano (reż. Magdalena Osińska)

SCENOGRAFIA. PROJEKTY PLASTYCZNE

2018

Wojna i ja – serial (reż. Mattias Zirzow) – scenograf, producent

2017

Ucieczka (reż. Jarosław Konopka) – wykonanie scenografii

2016

Radio Dolores (reż. Katariina Lillqvist) – projekty lalek i scenografii

2015

Rodzina Treflików, serial animowany, sezon I (reż. Marek Skrobecki) – drugi reżyser, scenograf; wykonanie scenografii i storyboardów

2014

The Junks (reż. Zlatin Radev) – projekty scenografii (development)

Parauszek i Mroczny Las (reż. Krzysztof Brzozowski) – projekty scenografii (development)

Parauszek i Przyjaciele (reż. Krzysztof Brzozowski) – projekty scenografii (odc. 2-13)

Mistrz i Małgorzata (reż. Katariina Lillqvist) – projekty lalek i scenografii, storyboard (development)

Wielka Wojna w małych rękach (reż. Mattias Zirzow) – wykonanie makiet, kierownictwo pionu animacji

2013

Ucieczka (reż. Jarosław Konopka) – wykonanie scenografii

Mimi's Garden – trailer (reż. Maria Rock) – wykonanie scenografii

2012

Przemiana – trailer (reż. Marek Skrobecki) – scenografia, projekty lalek, storyboard, drugi reżyser

Potwornicki – trailer serialu – projekty i wykonanie scenografii

Solan og Ludvig: Jul i Flaplypa (reż. Rasmus Sivertsen) – wykonanie scenografii

The Tower – trailer (reż. Mats Grorud) – projekty i wykonanie scenografii

Alcodrama (reż. Adam Wyrwas) – projekty lalek, storyboard

Fenek – trailer – współpraca reżyserska i scenariuszowa, wykonanie scenografii

2011

The Flying Machine (reż. Martin Clapp) – junior artist – projekty scenografii

Walizka (reż. Jacek Lechtański) – storyboard, projekty lalek, scenografia

Fat Hamster (reż. Adam Wyrwas) – projekty lalek, scenografia

2010

Ptaki (reż. Marta Stróżyka) – projekty plastyczne, scenografia

ANIMACJA do filmów

Zabij to i wyjedź z tego miasta (reż. Mariusz Wilczyński), 2020 – główny animator

Państwo jest nasze (reż. Magdalena Osińska), 2005

OPIEKA PEDAGOGICZNA

2020: Ciałość – reż. Weronika Szymba; Ćmy – reż. Sylwia Watracz; Film lalkowy – reż. Weronika Althamer; Iskra – reż. Anna Jasińska; Korzenie – reż. Katarzyna Małyszko; Płaszczak – reż. Monika Likus; Tea-party – reż. Katarzyna Sikorska. **2019:** Takie piękne miasto – reż. Marta Koch. **2018:** To nie jest film – reż. Michalina Musiałik; Justi Fitness – reż. Justyna Pazdan. **2017:** Zjazd – reż. Jerzy Tabor; Zdrowaś? – reż. Ilona Dybka; Więź – reż. Olga Kłyszewicz; Wcielenie – reż. Barbara Rupik; Targets – reż. Liliana Pomykańska; Studium – reż. Natalia Durszewicz; Sic! – reż. Alicja Palechowska; Podkradacze – reż. Magdalena Frączek; Na językach – reż. Karolina Borgiasz; Kto naprawdę rządzi światem – reż. Witold Płuzański; Demono – reż. Katarzyna Strzelczyk. **2016:** Ragisa – reż. Yelizaveta Pysmak; Jeszcze raz – reż. Maciej Wierzejski; Granice – reż. Tomasz Bolek; Delta – reż. Magdalena Kurianowicz; Bankiet – reż. Julia Orlik. **2015:** Zielnik – reż. Katarzyna Miechowicz; Solus Canem – reż. Katarzyna Strzelczyk; Snipe at me – reż. Daria Staroń; Ruah – reż. Maja Garmulewicz; Rozkurz – reż. Justyna Pazdan; Przy stole – reż. Dominka Strobel; Pół łapki – reż. Alicja Palechowska; Owoc – reż. Joanna Dudek; Lot – reż. Maja Minic; Dwudziesta druga – reż. Marta Koch; 29 III 2015 – 3 IV 2015 – reż. Karina Paciorkowska; 052 / Korytarz – reż. Zuzanna Stach. **2014:** Little Boxes – reż. Maciej Wierzejski; A po nocy przychodzi dzień – reż. Aleksandra Popińska.

INNE DOŚWIADCZENIE ZAWODOWE:

Od października 2020:

współpraca z wydawnictwem Dark Horse w charakterze ilustratora.

Od lipca 2019:

współpraca z wydawnictwem Wizards of the Coast w charakterze ilustratora.

Styczeń – październik 2019:

współautorstwo programu i pomoc organizacyjna warsztatów „Sztuka tworzenia lalki”. Wykład w ramach warsztatów.

Od października 2017:

wykładowca w Akademii Sztuk Pięknych im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi na Wydziale Sztuk Wizualnych – pracownia filmu lalkowego.

Od czerwca 2016:

współwłaściciel i stały współpracownik Toto Studio sp. z o.o.

Czerwiec–lipiec 2016:

współpraca postprodukcyjna ze studiem Eeksaurus.

Od marca 2016:

gościnnie asystent wykładowca na Akademii Sztuk Pięknych w Łodzi w przedmiocie Pracownia Ruchomego Obrazu (prowadzenie dr Mariusz Wilczyński).

Czerwiec 2014 – wrzesień 2015:

Współpraca ze Studiem Filmów Animowanych Trefl S.A. w charakterze scenografa, drugiego reżysera i autora storyboardów przy produkcji serialu lalkowego „Mały Wujcio” w reżyserii Marka Skrobeckiego.

Od maja 2014:

współpraca ze studiem Bombonierka w charakterze animatora 2D przy realizacji filmu „Zabij to i wyjedź z tego miasta” w reżyserii Mariusza Wilczyńskiego.

2006–2014:

Współpraca ze studiem Se-Ma-For w Łodzi w charakterze storyboardzisty, projektanta lalek, scenografa i reżysera przy krótkometrażowych filmach i reklamach.

Od października 2013:

asystent i samodzielny wykładowca w PWSFTviT w Łodzi na kierunkach animacja i produkcja filmowa – realizacja filmu animowanego, animacja przestrzenna oraz produkcja filmu animowanego.

Sierpień–październik 2013:

współpraca z Łódź Art Center przy aranżacji przestrzeni Łódź Design Festival 2013

Lipiec 2013:

Prowadzenie wykładów „Scenografia w filmie lalkowym” w ramach szkolenia „Oscarowa animacja szansą na zawodowy sukces” – Fundacja Filmowa Se-Ma-For.

Listopad 2012–marzec 2013:

współpraca ze studiem Animoon w charakterze reżysera i scenografa przy produkcji trailera filmu animowanego „Fenek”.

Wrzesień–październik 2012:

współpraca z Łódź Art Center przy aranżacji przestrzeni Łódź Design Festival 2012

Październik 2011–styczeń 2012:

współpraca ze studiem Opus Film w charakterze scenografa, projektanta lalek i drugiego reżysera przy realizacji trailera filmu Marka Skrobeckiego „Przemiana”.

Kwiecień 2011–czerwiec 2011:

realizacja teledysku autorskiego dla MJMusic do piosenki „Twoje plany”.

Maj 2010–lipiec 2010:

Współpraca ze studiem Breakthru Films przy realizacji „Spirits of the Piano” w charakterze drugiego reżysera.

Sierpień 2009–czerwiec 2010:

współpraca ze studiem Breakthru Films przy projekcie „The Flying Maiche” w charakterze młodszego plastyka (wykonanie projektów scenografii).

Lipiec 2009:

Prowadzenie, wspólnie z Mariuszem Wilczyńskim, warsztatów z animacji dla dzieci „Animator jutra” w ramach programu festiwalu Animator 2009, Poznań.

Wrzesień 2008:

Prowadzenie warsztatów z animacji dla młodzieży gimnazjalnej w ramach programu „Kino przy miedzy”, Pruszcz Gdański.

Czerwiec 2003:

Laboratorium Edukacji Twórczej CSW Zamek Ujazdowski – współprowadzenie i dokumentacja animacji kultury „Dom – moje centrum wszechświata”, Supraśl.

DOROBEK ARTYSTYCZNY

Artystyczne działania Pani Agaty Gorządek po okresie realizacji pracy dyplomowej to przede wszystkim podejmowanie różnorodnych twórczych funkcji przy produkcji filmów animowanych. Zakres tych profesjonalnych dokonań jest imponujący. Pani Agata Gorządek współpracuje artystycznie przy filmach krótkich i długometrażowych, przy serialach, przedsięwzięciach komercyjnych i wyzwaniach ambitnych artystycznie.

Z powodzeniem podejmuje się realizacji opracowań plastycznych, scenografii, storyboardów, animatorów; pełni funkcję drugiego reżysera i animatora. Jej praktyczny wkład w realizację i produkcję filmów jest duży, twórczy i merytoryczny. Wkład ten i umiejętność profesjonalnej współpracy z twórcami oceniane są bardzo pochlebnie. W tych działaniach Pani Agata Gorządek jest osobowością kreatywną, kompetentną zarówno artystycznie, jak i technicznie. Jest przygotowana do podejmowania zadań różnorodnych artystycznie, trudnych i dużych.

Funkcjonując twórczo w różnych technologiach, koncentruje się na filmie lalkowym.

Jak twierdzi: „Film lalkowy stał mi się bliski poniekąd przypadkiem”.

Jej filmy studenckie, realizowane w latach 2006–2011, miały charakter w pełni autorskich, osobistych wypowiedzi artystycznych. Wykazują wyraziste cechy indywidualności, osobowości twórczej, zarówno w sensie podejmowanej problematyki, jak i formy filmowej oraz charakteru przekazu. Studenckie realizacje zdumiewają dojrzałością ukształtowanej osobowości i prezentują duży potencjał, zapowiadając znaczące dokonania.

Filmy te to osobiste refleksje dotyczące kondycji i sytuacji człowieka uzależnionego od trudnych, czasem bolesnych uwarunkowań. Bazują na emocjach i odwołują się do emocji. Autorski przekaz filmowy jest wyrazisty, a równocześnie delikatny i wyrafinowany. Agata Gorządek posługuje się asocjacjami, skojarzeniami, metaforami, jej filmy są wieloznaczne i cechuje je wielowarstwowość odbioru. Można powiedzieć, że są to filmy zrealizowane

w konwencji „polskiej szkoły animacji” i podobnie jak dzieła tej szkoły wyraziście naznaczone są osobowością autorską.

Oglądając filmy Pani Agaty Gorządek, odnoszę wrażenie, że jestem obserwatorem jej osobistego świata, że to fragment jej życia.

W konstruowaniu tych emocjonalnych wieloznaczności istotną rolę odgrywa plastyka. Jest sugestywna i stosowana funkcjonalnie w dramaturgii. Autorka dysponuje dużymi możliwościami w operowaniu narzędziami plastycznymi. Posługuje się nimi bardzo zręcznie – w sensie filmowego zastosowania. W tym okresie pracy stosuje głównie manualną plastykę rysunkową, wycinankę i techniki łączone, które są jej posłuszne i sugestywne w filmowym przekazie. Także muzyka i warstwa dźwiękowa służą założeniom dramaturgicznym i narracyjnym.

Sukcesy kolejnych filmów studenckich Pani Agaty Gorządek („Deszcz”, „Epizod”, „Reszta świata”) i dyplomowego „Nurka” nie są zaskoczeniem. Autorka może mieć satysfakcję z nagród, uznania jakości jej pracy, zakwalifikowania jej filmów do konkursowych pokazów znaczących festiwali, jak Annecy International Animation Film Festival, Krakowski Festiwal Filmowy, Ottawa International Animation Festival, Stuttgart Festival of Animated Film, Międzynarodowy Festiwal Filmów Animowanych ANIMATOR.

Istotną częścią intensywnej aktywności zawodowej i filmowej Pani Agaty Gorządek po uzyskaniu dyplomu jest **działalność dydaktyczna**. Rozpoczęła ją krótko po studiach, pracując pod kierunkiem prof. Henryka Ryszki w Pracowni Realizacji Filmu Animowanego PWSFTViT w latach 2013–2014, następnie pod kierunkiem profesorów Marka Skrobeckiego i Mariusza Wilczyńskiego. W tym okresie była też samodzielnym pracownikiem – wykładowcą przedmiotów i autorem programów Podstawy Animacji Przestrzennej i Animacji Przestrzennej. W latach 2016–2019 prowadziła także zajęcia na Wydziale Organizacji Sztuki Filmowej.

W roku 2016 pracowała gościnnie, jako wykładowca i asystent, w Akademii Sztuk Pięknych w Łodzi w Pracowni Ruchomego Obrazu kierowanej przez prof. Mariusza Wilczyńskiego. Od roku 2017 jest asystentką na Wydziale Sztuk Wizualnych/Animacji. Samodzielnie prowadzi zajęcia z przedmiotów: Projektowanie lalki do filmu animowanego, Projektowanie scenografii do filmu animowanego, Animacja przestrzenna. Jest autorką programów tych przedmiotów i opiekunem Pracowni Animacji Przestrzennej.

Pani Agata Gorządek deklaruje przekazywanie swojej wiedzy, umiejętności i doświadczeń w zakresie filmowych zagadnień artystycznych, technologicznych, organizacyjnych, co jest zdecydowanie korzystne dla studentów, dla ich zawodowej przyszłości. Jestem przekonany, że na jakość edukacji ma także wpływ jej odpowiedzialność, umiejętność współpracy i entuzjazm.

We wnioskach końcowych rozprawy pisemnej Pani Agata Gorządek pisze o praktycznych korzyściach wynikających z przenoszenia doświadczeń z produkcji do dydaktyki, o wprowadzaniu tych doświadczeń do programów dydaktycznych, o możliwości uczestniczenia studentów w procesie produkcji i ich praktycznym kontakcie ze specyfiką profesjonalnej technologii oraz jej ewolucją. Są to działania szczególnie wartościowe dla procesu kształcenia.

PRACA DOKTORSKA

„Zapomniana książka”. Poza kadrem. Analiza powstawania filmu lalkowego.

Zrealizowany w ramach pracy doktorskiej film „Zapomniana książka” jest twórczą kontynuacją wcześniejszego dorobku Pani Agaty Gorządek. Jednak lata, które upłynęły od czasu pracy dyplomowej, obfitowały w nowe doświadczenie. Do realizacji filmu doktoranckiego autorka zastosowała technikę lalkową, inną niż w dokonaniach wcześniejszych. Film powstał na bazie opowiadań Arnošta Goldflama i planowany był jako krótka seria filmowa. Założenia te i uwarunkowania skutkują zmianami artystycznymi, mniej autorskim charakterem wypowiedzi, odmienną ekspresją wizualną.

Film jest popisem realizatorskim w wielu aspektach.

Sprawność posługiwania się techniką lalkową, wspomaganą przez technologię cyfrową, skutkuje sugestywną i funkcjonalną animacją, służąc dramaturgii ruchu, narracji, klarowności przekazu. Łączenie technik tradycyjnych i cyfrowych ma istotny wpływ na proces realizacji i uzyskiwane efekty.

Klarownie przeprowadzona jest narracja, z dominacją akcji anegdotycznej i wątkami, które w charakterystyczny dla twórczości Pani Agaty Gorządek sposób wprowadzają bolesne uwarunkowania bohaterów, ciężące nad atmosferą filmu. Atmosferę tę podkreśla sugestywna muzyka sprzyjająca emocjonalnemu odbiorowi. Uzyskany efekt to wynik wszechstronnych kompetencji realizatorskich, ale także artystycznej świadomości autorki w kwestii stosowania środków i technik.

Film dowodzi, że Pani Agata Gorządek jest w stanie podjąć się realizacji wyzwań artystycznych i produkcyjnych niezależnie od skali ich trudności i ciężaru gatunkowego.

Rozprawa pisemna stanowiąca część teoretyczną pracy doktorskiej Pani Agaty Gorządek powstała w ścisłej relacji z filmem „Zapomniana książka” i wyczerpująco przedstawia zagadnienia dotyczące filmu lalkowego oraz twórczego funkcjonowania w tej technologii. Autorka rozpoczyna rozprawę rysem historycznym dotyczącym filmu lalkowego i techniki stop motion. Sięga do początków filmu animowanego, wskazując znaczące dokonania w przestrzeni historycznej. Przywołuje nazwiska Alfreda Clarka, Georges’a Mélièsa, Georga Alberta Smitha, J. Stuarta Blacktona z czasów pionierskich, dokonania i znaczenie Władysława Starewicza, Willisa O’Briena, Zenona Wasilewskiego, Tima Burtona, dorobek studiów filmowych Ardman Animation, Laika itd...

Rys historyczny jest wyborem autorki służącym eksplikacji jej wywodów dotyczących rozwoju tej gałęzi filmu animowanego, ze szczególnym uwzględnieniem zagadnień technologicznych i ich związku z możliwościami kreacji artystycznej.

Autorka z uwagą analizuje relacje zachodzące pomiędzy animacją lalkową a wynalezieniem i zastosowaniem druku 3D dla poszerzenia ram funkcjonowania, udostępniania twórcom nowych narzędzi oraz związanych z tym możliwości łączenia tradycyjnych i cyfrowych rozwiązań. Pani Agata Gorządek te merytoryczne rozważania prowadzi z pozycji praktyka, w kontekście osiągalności tych narzędzi i ich stosowania we własnych działaniach artystycznych.

Z pozycji praktyka przedstawia także zagadnienia techniczne filmu lalkowego dotyczące sprawności realizacji, komfortu pracy i kreacji, precyzji przygotowania i wykonania kolejnych etapów produkcji. Omawia konkretne rozwiązania techniczne: mechanizmy, szkielety i mocowania lalek niezbędne w procesie animacji, zasady budowania scenografii, funkcjonalnego instalowania oświetlenia, przestrzeni dla animatora itd. Podkreśla, że są to rozwiązania służące rezultatom finalnym, komunikowaniu się z widzem a nie są widziane przez widza.

Uwagi i wnioski autorki są efektem jej doświadczenia, rozeznania potrzeb i konieczności.

Problemy dotyczące realizacji filmu „Zagubiona książka” stanowią istotę rozprawy pisemnej.

Jak pisze autorka, film ten „stał się podsumowaniem moich wszystkich wcześniejszych doświadczeń” i „pierwszym krokiem na drodze poszukiwań w tym zakresie”.

Pani Agata Gorządok w metodyczny, przejrzysty sposób dokonuje przeglądu, analizy i oceny kolejnych etapów pracy nad filmem i uzyskiwanych rezultatów.

Zaczyna od etapu przygotowywania koncepcji filmu na podstawie opowiadań Arnošta Goldflama. Analizuje sytuację bohaterów naznaczoną ich stratą osobistą, stanowiącą rodzaj piętna w przekazie filmowym. Następnie omawia storyboard, jego znaczenie dla ostatecznego kształtu i jakości filmu, także dla narracji, dalszej produkcji i spraw organizacyjnych. Kolejny etapy to animatiki i jego funkcja, projektowanie i budowanie dekoracji ulicy oraz wnętrza z koniecznością zaplanowania funkcjonowania animatora, operatora, oświetlacza.

Konsekwentnie podejmowane zagadnienia to projektowanie i budowanie lalek, zastosowanie druku 3D, liczba planów zdjęciowych, liczba dublerów, odmienne potrzeby dla każdego z bohaterów, projektowanie i wykonanie koniecznych egzemplarzy książki z uwzględnieniem jej funkcji w filmie, realizacja sekwencji 2D, postprodukcja, udźwiękowanie. Wnikliwie opisana została także współpraca z animatorem jako istotny element tworzenia dzieła filmowego.

Wszystkie etapy przygotowań i realizacji zostały przedstawione i omówione w kontekście potrzeb artystycznych i dramaturgicznych filmu, z uwzględnieniem funkcjonalności technicznej. Opis jest wnikliwy i w pełni profesjonalną relacją z przebiegu realizacji filmu i sposobów uzyskiwania planowanych rezultatów.

Podsumowując, uważam, że film „Zapomniana książka” to wartościowe wyzwanie i dokonanie wyznaczające perspektywy twórczego działania. Autorka prezentuje się jako wyrazista osobowość twórcza, ambitna i odważna artystycznie oraz w pełni kompetentna w zakresie technicznych zagadnień realizatorskich i oczekiwań współczesności. Cechująca się skutecznością działania, entuzjazmem, gotowością do podejmowania trudnych wyzwań. Efektem tych cech są osiągnięcia zawodowe imponujące jakością i zakresem dokonań.

Praca pisemna jest kompetentna, merytoryczna, wyczerpująca temat. Wszystkie podjęte zagadnienia są klarownie przedstawione. Autorka demonstruje nam w pełni przejrzysty obraz działań, dokonań, osiągnięć.

Konkluzja

Pracę doktorską Pani mgr Agaty Gorządek oceniam wysoko.

Stwierdzam, że realizacja filmu „Zapomniana książka” wraz z rozprawą, będąca przedmiotem pracy doktorskiej Pani Agaty Gorządek, oraz jej dorobek artystyczny, dydaktyczny i zawodowy stanowią wartościowy wkład w rozwój naszej sztuki filmu animowanego.

Dokonania te potwierdzają jej predyspozycje i przygotowanie do prowadzenia samodzielnej działalności artystycznej oraz profesjonalne umiejętności współpracy w działaniach zawodowych.

Podjęte przez doktorantkę decyzje i rozwiązania artystyczne są autorskie i w pełni oryginalne, świadczące zarówno o jej umiejętnościach, jak i wszechstronnej wiedzy praktycznej i teoretycznej.

Przedstawiona rozprawa świadczy o wiedzy przedmiotowej i dużym stopniu świadomości twórczej autorki. Opis ten w przekonujący sposób wykazuje, że dokonania filmowe, artystyczne i dydaktyczne Pani Agaty Gorządek są także rezultatem jej autentycznego zainteresowania, zaangażowania i odpowiedzialności zawodowej.

W konkluzji wynikającej z moich analiz i zdobytego rozeznania, z pełnym przekonaniem stwierdzam, że zrealizowana przez Panią Agatę Gorządek praca doktorska – film „Zapomniana książka” i rozprawa – oraz dorobek artystyczny, dydaktyczny i praca zawodowa stanowią podstawę do podjęcia przez Państwową Wyższą Szkołę Filmową, Telewizyjną i Teatralną im. Leona Schillera uchwały dotyczącej nadania stopnia doktora w dziedzinie sztuk filmowych.

Jerzy Kucia
